

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **Obec Tlumačov**, se sídlem 763 62 Tlumačov, Nádražní 440, právně zastoupeného Mgr. Františkem Kelem, advokátem se sídlem 767 01 Kroměříž, Kovářská 126, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu, se sídlem 761 90 Zlín, Tř. T. Bati 21, za účasti osob zúčastněných na řízení **1) Saker spol. s.r.o.**, se sídlem 767 01 Kroměříž, Na Sádkách 3475, právně zastoupeného JUDr. Radkem Židlíkem, advokátem se sídlem 760 01 Zlín, Vavrečkova 5262, **2) Pozemkový fond ČR**, se sídlem 130 00 Praha 3, Husinecká 1024/11a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.3.2011, č.j. KUZL 14461/2011, sp. zn. KUSP 4351/2011 ÚP-Vy,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 26.4.2011 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ve výroku uvedeného, neboť tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí odboru stavebního úřadu Městského úřadu Otrokovice, vydanému dne 3.11.2010 pod č.j. SÚ/742/2010/24706/2010/VOM, o umístění stavby, změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území, a to stavby „Zpracování a skladování hliníkových strusek, areál farmy Tlumačov“ a rozhodnutí stavebního úřadu – správního orgánu I. stupně potvrdil.

V žalobě žalobce namítá, že toto rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť stavba není v souladu s platným územním plánem obce Tlumačov, naopak, je s ním v rozporu. Tento rozpor spatřuje v tom, že dle žalobce lze na pozemcích dotčených stavbou umístit stavby pro zemědělskou výrobu a služby – jedná se o území V1. Stavební úřad však dospěl k jinému závěru, že v daném území lze umístit stavby jak pro zemědělskou tak nezemědělskou výrobu, služby a technické vybavení. Hlavním a jediným smyslem a účelem stavby je nakládání s ekotoxickým odpadem a jeho odstraňování. Dle žalobce se tedy nejedná o průmyslovou výrobu ve smyslu územního plánu obce Tlumačov – plocha V2 (drobná průmyslová výroba, sklady a technické vybavení). Účelem stavby je svážet na dotčené pozemky ekotoxický odpad, na stavbě tento odpad skladovat, případně zpracovávat (odstraňovat).

Žalobce dále namítá skutečnost, že stavba je zahrnuta v záplavovém území a nachází se v území vodních zdrojů pro zásobování obyvatel pitnou vodou. Dotčené subjekty stavbu přes tyto námitky odsouhlasily ale souhlas byl udělen s ohledem na prezentování stavby jako stavby pro průmyslovou výrobu a nikoliv jako stavby, která bude primárně sloužit pro nakládání s ekotoxickým odpadem. Nebezpečný odpad má být v množství 2 000 tun ročně přepravován automobily z obce Tlumačov a do obce Tlumačov po pozemních komunikacích, které bezprostředně sousedí s vodními zdroji pro zásobování obyvatel pitnou vodou. Tyto zdroje tak budou ohroženy nikoliv jen při mimořádných událostech (povodeň, záplava), které se na území obce Tlumačov v posledních letech pravidelně vyskytují, např. i při běžné dopravní nehodě.

Stavba bude vytvářet zvýšené riziko zhoršení životního prostředí v dané lokalitě jak z hlediska ochrany osob bydlících v blízké okolní zástavbě, tak s ohledem na chov dobytka v těsném sousedství zamýšleného provozu a bude také narušovat faktor pohody občanů okolní zástavby RD (zvýšený hluk, prašnost, dopravní provoz – emise). Přes souhlas dotčených správních orgánů se stavební úřad zvýšenou prašností, emisí a zvýšené dopravní zátěže nijak blíže nevypořádal.

Žalobce považuje za nezbytné provést řádné posouzení vlivu stavby na životní prostředí a veřejné zdraví podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Provedení toliko zjišťovacího řízení nemůže obstát. Odkázal na ust. § 4 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, dle něhož jsou předmětem posuzování EIA záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v kategorii I. Do kategorie I. podle přílohy č. 1 přitom patří i záměr – zařízení k odstraňování nebezpečných odpadů. Mezi nebezpečný odpad jsou přitom standardně řazeny odpady z pyrometalurgie hliníku, strusky z prvního tavení a solné strusky z druhého tavení. Tuto skutečnost žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pominul.

Žalobce navrhuje, aby byly jako důkazní prostředky posouzeny všechny listiny, které tvoří součást spisu stavebního úřadu i žalovaného odvolacího orgánu, a to zejména žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území, včetně jejího doplnění, námitky žalobce, kompletně územně plánovací dokumentace obce Tlumačov a závěr zjišťovacího řízení. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, neboť je přesvědčen, že napadeným rozhodnutím byl přímo zkrácen na svých právech.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 12.7.2011 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodnou, neboť v odvolacím řízení si ověřil, že stavební úřad v jím vedeném řízení řádně posoudil soulad předloženého záměru s vydanou územně plánovací dokumentací. Obec Tlumačov má pro správní území, vymezené katastrálním územím, schválený Územní plán obce Tlumačov, schválený zastupitelstvem obce Tlumačov dne 21.9.1998. Funkční využití území je vymezeno ve výkresu Komplexní urbanistický návrh. Dle tohoto návrhu je předmětná stavba zařazena do plochy funkčně vymezené jako plocha zemědělské výroby a služeb. Dle regulačního výkresu je tato plocha vedena jako stabilizované území v ploše V1 – území zemědělské výroby a služeb a zároveň v ploše V2 – drobná průmyslová výroba, sklady a technická vybavení. Dle textové části dle návrhu regulativů územního rozvoje návrh regulativů územního rozvoje stanoví závazné zásady pro funkční a prostorové uspořádání území a podmínky jako jeho zastavitelnosti, limity využití území. Dle části 2. - závazné regulativy území zemědělské výroby a služeb (V1) je určeno pro stavby a zařízení zemědělské výroby, které mají rušivé účinky na životní prostředí. V tomto území se umísťují stavby a zařízení zemědělské velkovýroby a ostatní zemědělské stavby a zařízení. Přípustné je umístění i nezemědělských provozů a služeb a technických zařízení. Výjimečně je možné povolovat služební a pohotovostní byty. Území průmyslové výroby (V2) je určeno pro umísťování staveb s funkcí neslučitelnou s bydlením. V tomto území se umísťují stavby pro lehký průmysl, služby všeho druhu, skladová hospodářství, čerpací stanice pohonných hmot a stavby technických zařízení. Výjimečně je možné povolovat služební a pohotovostní byty a stavbu pro kulturu, zdravotnictví, sociální péči a sportovní zařízení pro zaměstnance výrobního areálu. Z výše uvedeného vyplývá, že v daném území lze umístit stavby jak pro zemědělskou, tak nezemědělskou výrobu, služby a technické vybavení.

Navržené stavební úpravy spočívají v úpravě stávající vnitřní dispozice pro potřeby technologie provozu zpracování a skladování hliníkových strusek. Účelem provozu je drcení strusek a jejich třídění na frakce s využitím požadovaných technologických zařízení, následně je takto získaný materiál odvážen do dalšího provozu ke zpracování. Podrobný popis je uveden v technologické části projektové dokumentace.

Žalovaný přisvědčil názoru žalobce, že se nejedná o stavbu pro průmyslovou výrobu v úzkém smyslu slova, neboť v daném případě je výrobkem materiál, který bude teprve následně použit pro konkrétní další výrobek, ale dle popisu se jedná o stavbu s technickým

zařízením pro průmyslové zpracování hliníkových strusek s následným využitím pro další zpracování. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že předmětný záměr se nachází v území zemědělské výroby a služeb (V1), kde přípustné je umístění i nezemědělských provozů, služeb a technických zařízení. Navrhovaná stavba je tedy v souladu s platnou územně plánovací dokumentací. K další žalobní námitce, že stavba je zahrnuta v záplavovém území a nachází se v blízkosti vodních zdrojů pro zásobování obyvatel pitnou vodou žalovaný uvádí, že do řízení byla doložena kladná stanoviska dotčených orgánů, které hájí veřejné zájmy dle zvláštních právních předpisů. Odvolal se na stanovisko Povodí Moravy s.p. pod č.j. PM02986/2010-203/Pi ze dne 22.2.2010, které k předložené projektové dokumentaci vydalo stanovisko správce povodí na základě ust. § 54 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), s realizací záměru souhlasilo za stanovených podmínek. Stavební úřad podmínky Povodí Moravy s.p. Brno zapracoval do napadeného rozhodnutí, čímž žadatele zavázal povinností tyto podmínky splnit. Na předmětnou stavbu dne 6.8.2010 pod č.j. OŽP/949/2010/39526/2010/HOF dále vydal stanovisko Městský úřad Otrokovice, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, který podle ust. § 17 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách vydal souhlas k předmětné stavbě. Souhlas byl udělen za stanovených podmínek, které stavební úřad zapracoval do napadeného rozhodnutí. Žalovaný správní orgán k tomu uvádí, že předložená a odsouhlasená projektová dokumentace zahrnuje veškerá opatření zabezpečující stavbu proti úrovni záplav. Podmínky byly zpracovány na strana č. 6 napadeného rozhodnutí, bod č. 15.

K námitce přepravování nebezpečného odpadu v množství 2 000 tun ročně po komunikacích obce Tlumačova v bezprostředním sousedství s vodními zdroji žalovaný opět se odvolává na kladná stanoviska či vyjádření dotčených orgánů k předložené projektové dokumentaci, které hájí veřejné zájmy dle zvláštních právních předpisů. Jedním z nich bylo stanovisko Povodí Moravy s.p. Brno ze dne 22.2.2010 s tím, že záměr není v rozporu s plánem oblasti povodí a se zájmy hájenými zákonem o vodách. S realizací záměru souhlasil za stanovených podmínek. Žalovaný si ověřil, že stavební úřad podmínky Povodí Moravy s.p. Brno zapracovat do napadeného rozhodnutí, čímž žadatele zavázal povinností tyto podmínky splnit. Opětovně se dále odvolal na stanovisko Městského úřadu Otrokovice, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství ze dne 6.8.2010, který vydal souhlas ke stavbě za stanovených podmínek zapracovaných do napadeného rozhodnutí.

K dalšímu bodu žaloby – zvýšený hluk, prašnost, dopravní provoz, emise byly stavebním úřadem odůvodněny tak, že stavba byla řádně projednána a odsouhlasena dotčenými orgány, které se zabývají ochranou veřejného zdraví, posuzováním vlivů na životní prostředí, ochranou zvířat proti týrání a ochranou veřejných zájmů. Konkrétně stavební úřad rozvedl, že v Souhrnné technické zprávě – dodatek č. 4, jsou posuzovány emise z technologie a z liniového zdroje – dopravy a bylo zjištěno, že navýšení množství emisí je velmi nízké a v okolí záměru se významně neprojeví. Pod bodem f) souhrnné technické zprávy vliv stavby na životní prostředí a řešení jeho ochrany uvádí, že hluk z dopravy odpadu nákladními vozidly bude minimální, v nejhorší variantě se bude jednat o 8 průjezdů nákladních vozidel

(z toho 4 průjezdy těžkých vozidel) za den. Co se týče odpadů strusek, ty budou přiváženy od dodavatelů v uzavřených kontejnerech a z nich sypány do betonových boxů. Další zpracování bude probíhat na drtící lince a třídícím zařízení. Obě tato zařízení budou umístěna v uzavřených železo-betonových kójích, utěsněných vůči účinkům prachu. Prostory kójí, vstupy do nich a části strojních zařízení mimo utěsněné koje budou zakrytovány a budou odsávány do filtračních zařízení. Z uvedeného je zřejmé, že se stavební úřad i žalovaný správní orgán s námitkou zvýšené prašnosti, emisí a zvýšené dopravní zátěže v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal.

K poslední námitce žalobce, kdy je zapotřebí provést řádné posouzení vlivu stavby na životní prostředí a zdraví podle zákona č. 100/2001 Sb., § 4 odst. 1 písm. a) a přílohy č. 1 žalovaný uvádí, že z předaného spisu je zřejmé, že dne 17.8.2009 pod č.j. KUZL 46598/2009 vydal Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik Závěr zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů k záměru „zpracování a skladování hliníkových strusek“. V závěru zjišťovacího řízení je uvedeno, že záměr zpracování a skladování hliníkových strusek naplňuje dikci bodů 10.1 zařízení ke skladování, úpravě nebo využívání nebezpečných odpadů, zařízení k fyzikálně – chemické úpravě, energetickému využívání nebo odstraňování ostatních odpadů, kategorie II. přílohy č. 1 citovaného zákona. Na základě zjišťovacího řízení prováděného podle kritérií uvedených v příloze č. 2 zákona, č. 100/2001 Sb., ve kterém byly vzneseny připomínky dotčených orgánů bylo zjištěno, že záměr nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování a proto záměr „zpracování a skladování hliníkových strusek“ nebude dále posuzován podle citovaného zákona. Dále žalovaný správní orgán uvedl, že ze závěru zjišťovacího řízení je zřejmé, že žádný ze subjektů, které se vyjadřovaly k oznámenému záměru, nepožadoval úplné posouzení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., a rovněž obec Tlumačov jako žalobce požadavek na posouzení záměru v celém procesu EIA nevznesla. Proto s odkazem na výše uvedená zjištění navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Osoba zúčastněná na řízení 1) ve svém vyjádření ze dne 21.11.2011 k žalobě namítla, že má za to, že žalobce není aktivně legitimován v podání žaloby, a to ani dle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. ani podle § 65 odst. 2 s.ř.s. Dle odst. 1 je aktivně legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv předcházejícím řízením úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Jedná se tedy o porušení hmotně právních i procesně právních práv účastníka správního řízení. Napadené rozhodnutí však nezakládá, nemění a ani závazně neurčuje práva a povinnosti žalobce. Dle odst. 2 je aktivně legitimován i účastník správního řízení, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých právech, která jemu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí, tedy jedná se výlučně o porušení procesních práv účastníka. V tomto případě nebyly porušeny procesní práva žalobce ve správním řízení a že tedy není aktivně legitimován k podání žaloby ani dle tohoto ustanovení. Dle zúčastněné osoby není žalobce aktivně legitimován k podání žaloby ani dle

ust. § 66 a § 67 s.ř.s. K žalobě samé osoba zúčastněná na řízení uvádí, že žalobce svá tvrzení opírá pouze o své ničím nepodložené domněnky. Nenavrhuje provést žádný konkrétní důkaz. Správní orgán I. stupně záměr zúčastněné osoby ve správním řízení řádně posoudil, stejně tak byl záměr posouzen dotčenými orgány, jenž mají za úkol chránit veřejný zájem (životní prostředí, vody, ovzduší atd.). Předmětem posuzování byl záměr zúčastněné osoby na základě kompletní a podrobné projektové dokumentace. K dispozici byl veškerý spisový materiál a jak je patrné ze samotného územního rozhodnutí, byly do něho zapracovány podmínky pro umístění stavby, změnu stavby a změnu vlivu stavby na využití území a zahrnují veškeré potřebné podmínky stanovené dotčenými orgány.

Dne 13.3.2008 přijala rada obce usnesení R 13/15/3/8, kterým vzala záměr zúčastněné osoby na vědomí a požádala o posouzení vlivu na životní prostředí. Na základě tohoto usnesení zúčastněná osoba činila další kroky včetně toho, že nechala svůj záměr posoudit z hlediska ochrany životního prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., aby tak splnila požadavek žalobce. Až následně začal žalobce činit veškeré možné kroky k tomu, aby zabránil zúčastněné osobě realizovat její záměr. K dalším bodům žaloby osoba zúčastněná na řízení uvádí, že žalovaný neměl jinou možnost než vydat své rozhodnutí v souladu s vyjádřeními či stanovisky dotčených orgánů. Žalovaný i stavební úřad byly povinni respektovat stanoviska dotčených orgánů (viz. ust. § 90 písm. e) z.č. 183/2006 Sb., stavebního zákona.

Posouzení vlivu stavby na životní prostředí a veřejné zdraví proběhlo dle ust. § 7 zákona č. 100/2001 Sb. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik posoudil záměr zúčastněné osoby z hlediska vlivu na životní prostředí a dne 17.8.2009 vydal tzv. závěr zjišťovacího řízení pod č.j. KUZL 46598/2009. Z tohoto závěru vyplývá, že záměr nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování. Žalovaný tak nemohl nad rámec výše uvedeného závěru zjišťovacího řízení dotčeného orgánu požadovat další posuzování dle zákona 100/2001 Sb., když tento závěr byl pro žalovaného závazný. Závěrem proto navrhl z výše uvedených důvodů zamítnutí žaloby a požádal s odkazem na § 60 odst. 5 s.ř.s., aby jí soudem proti žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech právního zastoupení. Důvod hodný zvláštního zřetele spatřuje v tom, že žalobce napadá rozhodnutí, které upravuje práva a povinnosti zúčastněné osoby a které bylo vydáno v důsledku návrhu zúčastněné osoby. Tato osoba má právo chránit svá práva i prostřednictvím zastupování v soudním řízení, ve kterém se rozhoduje o jejich právech a povinnostech. Tím, že žalobce podal nedůvodnou žalobu, musela zúčastněná osoba bránit svá práva a vynaložit náklady na právní zastoupení. Náklady vynakládá v důsledku jednání žalobce.

Osoba zúčastněná na řízení 2) přípisem ze dne 23.9.2011 projevila zájem být osobou zúčastněnou na řízení, neboť Pozemkový fond spravuje pozemek sousedící s pozemky, na

kterých by měla být umístěna stavba „Zpracování a skladování hliníkových strusek, areál farmy Tlumačov“, o jejímž umístění bylo tímto napadeným rozhodnutím původně rozhodnuto. Stavba mimo jiné zhorší životní prostředí (ekotoxický odpad). V přímém sousedství se nachází pozemky zemědělsky hospodařících subjektů – plemenáři, zemědělská společnost LUKROM – 1 areál. Osoba zúčastněná na řízení se jednání ve věci nezúčastnila, odkázala pouze na toto své vyjádření.

Krajský soud v Brně při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění - soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) a přezkoumal napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedený v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci nařídil jednání, při kterém účastníci setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních. K námitce uvedené osobou zúčastněnou na řízení 1) soud postavil najisto, že žalobce je legitimován k podání žaloby. V souladu s judikaturou NSS (7As 67/2009) posoudil uvedenou námitku osoby zúčastněné na řízení tak, že tuto námitku neshledává důvodnou. Obec Tlumačov – žalobce byla na základě ust. § 85 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona účastníkem územního řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí ze dne 3.11.2011 č.j. SÚ/742/2010/24706/2010/VOM. Tímto rozhodnutím stavební úřad v územním řízení rozhodl o územním umístění stavby, o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území stavby „Zpracování a skladování hliníkových strusek, areál farmy Tlumačov“. Dle § 85 odst. 1 písm. a) je účastníkem územního řízení žadatel a podle písm. b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. Toto ustanovení stavebního zákona zdůrazňuje postavení obcí v územním řízení pro případy, kdy obec není účastníkem řízení z titulu vlastnictví k předmětným pozemkům, avšak i přes tuto skutečnost má právo hájit důležité místní zájmy např. plynoucí ze schváleného programu rozvoje územního obvodu obce apod. Z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23.3.2005, č.j. 6A 25/2002 – 42 vyplývá, že ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. rozšiřuje žalobní legitimaci i na účastníky řízení před správním orgánem, kteří nejsou k žalobě legitimováni podle § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť předmět správního řízení se nedotýkal jejich právní sféry, ale právní sféry někoho jiného – pokud tvrdí, že postupem správního orgánu byli zkráceni na svých právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Základním předpokladem podle § 65 odst. 2 s.ř.s. je účastenství v předcházejícím správním řízení. Žalobce v nyní projednávané věci byl již od počátku správního řízení účastníkem z titulu ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona, aby mohl v řízení hájit důležité místní zájmy. Obec v takovém postavení tedy nejedná z titulu vlastnických práv k případným pozemkům dotčeným ve správním řízení, nýbrž jedná v postavení územně samosprávného celku a hájí veřejné zájmy obyvatel obce. Žalobce se proto v souladu se zákonem domáhá po vyčerpání řádných opravných prostředků podáním správní žaloby ochrany práv ve správním soudnictví, a to těch, které hájí z titulu samosprávného územního celku. S ohledem na výše uvedenou argumentaci krajský soud neshledal námitku o nedostatku žalobní legitimace žalobce důvodnou.

Soud provedl důkaz správním spisem žalovaného, z něhož vyplývá, že obsahuje jednak souhrnnou technickou zprávu – dodatek č. 4 ze dne 30.8.2010, stanovisko Městského úřadu Otrokovice, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství ze dne 6.8.2010, vyjádření Povodí Moravy s.p. Brno ze dne 22.2.2010, stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje Zlín ze dne 26.2.2010, závazný posudek k projektové dokumentaci Krajské veterinární správy pro Zlínský kraj ze dne 23.2.2010, vyjádření KU Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství k záměru „zpracování a skladování hliníkových strusek“ ze dne 4.2.2010 a koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice, odbor územního plánování a investic ze dne 7.6.2010. Správní spis dále obsahuje závěr zjišťovacího řízení Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik ze dne 17.8.2010.

Z výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že územní rozhodnutí vydává příslušný stavební úřad na základě územního řízení nebo zjednodušeného územního řízení, a to na základě podané žádosti o vydání územního rozhodnutí. Žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje pozemku a staveb. Žadatel dále připojí všechny doklady prokazující kromě vlastnického práva rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, závazná stanoviska, pokud byla obstarána před zahájením řízení, nejde-li o koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 6 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., vydané správním úřadem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí, stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury a dokumentaci záměru. Vyžaduje-li záměr posouzení vlivu na životní prostředí, připojí žadatel k žádosti stanovisko příslušného úřadu podle zvláštního právního předpisu (z.č. 100/2001 Sb.).

Výše zmíněná stanoviska se při projednávání věci ve správním spise nacházejí a lze shrnout, že všechna obsahují souhlas se záměrem žadatele i když ve svých stanoviscích uvedly celou řadu zpřesňujících podmínek. Splněním těchto podmínek má žadatel snížit vliv provozu na nejnižší míru znečištění životního prostředí. Proto byl proveden důkaz těmito stanovisky, které činnost žadatele posuzovaly z hlediska ochrany životního prostředí, z hlediska ekologických rizik, hygieny, ochrany veterinární atd., na něž soud odkazuje.

Stanoviska dotčených orgánů a správci inženýrských sítí byla zkoordinována a zahrnuta do podmínek tohoto rozhodnutí. Žalovaný na základě podaných námitek v odvolacím řízení, které korespondují s žalobními námitkami, se s nimi vypořádal, konstatoval, že stavba je zařazena do plochy vedené jako stabilizované území v ploše V1 – území zemědělské výroby a služeb, které mají rušivé účinky na životní prostředí a zároveň na ploše V2 – drobná průmyslová výroba, sklady, technické vybavení. Na V2 je přípustné umístění staveb s funkcí neslučitelnou s bydlením. Stavba je určena k drcení hliníkových strusek a následně je materiál odvážen. Jedná se o stavbu s technickým

zařízením. Odkázal na technickou zprávu, kde je činnost podrobně popsána. Předmětný záměr je tedy v souladu s územním plánem.

K námitce, že stavba se nachází v záplavovém území odkázal žalovaný na správu Povodí Moravy ze dne 22.2.2010, který posuzoval podklady podle ust. § 54 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách – vodní zákon a v souladu s ust. § 127 vodního zákona s tím, že záměr není v rozporu s plánem oblasti Povodí a se zájmy hájenými tímto zákonem. Stanovil si podmínky, za nichž souhlasil se stavbou. Žadatel doložil svůj záměr zprávou Městského úřadu Otrokovice, odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství ze dne 6.8.2010, který stavbu posoudil z hlediska ust. § 17 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a vydal souhlas ke stavbě taktéž za stanovených podmínek.

Zprávy dotčených orgánů řešily námitky žalobce týkající se zhoršení životního prostředí, tj. prašnost, hlučnost, chov dobytka, dopravní provoz emise, kde součástí podmínek bude před uvedením stavby do provozu provedeno měření hluku, emisí, zvýšení dopravní zátěže apod. Dotčené orgány stanovily podmínky, za nichž udělily souhlas s touto stavbou (viz. zpráva Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 4.2.2010 a další).

Dopad na zdraví obyvatel posuzovala Krajská hygienická stanice Zlínského kraje ze dne 26.2.2010 taktéž s udělením souhlasu s projektovou dokumentací této stavby ale za stanovení svých podmínek. Nedílnou součástí podkladů pro podanou žádost o územní rozhodnutí je souhrnná technická zpráva dodatek č. 4. kde byly posouzeny emise z technologie a z liniového zdroje dopravy navýšení emisí bylo shledáno velmi nízké a v okolí se neprojeví. Hluk z dopravy bude minimální (8 průjezdů nákladních vozidel za den). Odpady z trusek budou přiváženy v uzavřených kontejnerem a sypány do betonových boxů. Drtící linka třídící zařízení budou uzavřena v železobetonových boxech utěsněných vůči unikům prachu. Kóje budou zakrytovány a odsávány do filtračních zařízení.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení ekologických rizik ve své zprávě ze dne 17.8.2009 – KUZL 46598/2009 posoudil záměr zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., v němž je v závěru uvedeno, že „záměr zpracování a skladování hliníkových strusek naplňuje dikci bodů 10.1 kategorie II. přílohy č. 1 k tomuto zákonu. Dle přílohy 2 bylo zjištěno, že záměr nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování. Žádný ze subjektů, které se vyjadřovaly k záměru nepožadovaly úplné posouzení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., ani obec Tlumačov coby žalobce požadavek na posouzení záměru v celém procesu EIA nevznesla.

V daném případě se jednalo o závěr zjišťovacího řízení, v němž Krajský úřad vyslovil, že záměr nepodléhá posuzování vlivu záměru na životní prostředí, neboť bylo zjištěno, že nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování. Krajský soud v Brně vycházel z judikatury NSS uvedené ve svých rozsudcích 2As 68/2007 – 50 z 5.9.2008, 4As 35/2008 – 183 z 28.11.2008. Bez závěru zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí či stanoviska k posouzení vlivu podle § 10 citovaného zákona, nelze v posuzovaném případě vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru. Závěr zjišťovacího řízení má z hlediska své závaznosti stejnou povahu jako stanovisko k posouzení vlivu, neboť podle § 10 odst. 5 citovaného zákona v daném případě platí ust. § 10 odst. 4 citovaného zákona obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení. Dle výše uvedeného správní orgán, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů (typicky se tak děje v oblasti územního a stavebního řízení), bere při svém rozhodování vždy v úvahu obsah stanoviska (závěru zjišťovacího řízení). Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky, týkající se ochrany životního prostředí, zahrnuje je do svého rozhodnutí. V opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Pokud se tak správní orgán od obsahu zjišťovacího řízení či stanoviska odchýlí, je povinen uvést pro tento svůj postup důvody. Správní orgán tak ze závěru zjišťovacího řízení pouze vychází, není jím však vázán. Jakkoliv se tak posuzovaná právní otázka týkala stanoviska k posouzení vlivu záměru na životní prostředí, lze s ohledem na obdobnou povahu závěru zjišťovacího řízení a stanoviska k posouzení vlivu tyto úvahy vztáhnout i na posuzovanou věc. Krajský soud v Brně vycházel z judikatury NSS uvedené ve svých rozsudcích 2As 68/2007 – 50 z 5.9.2008, 4As 35/2008 – 183 z 28.11.2008.

Dle závěru soudu je v pravomoci správního orgánu I. stupně ale i II. stupně posoudit, zda územní rozhodnutí je v souladu či v rozporu s územním plánem obce, což také správní orgán I. stupně učinil a v rozhodnutí obou správních orgánů bylo zdůvodněno, že stavba odpovídá územnímu plánu, neboť v části V1 a V2 je možno rozmístit výrobu rušící životní prostředí. Z technické zprávy a z posouzení záměru podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., bylo zjištěno, že stavba odpovídá zařazení dle přílohy č. 1 kategorie II., zařazení podle bodu 10.1 a proto tato stavba nebyla posuzována podle § 4 odst. 1, písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., - kategorie I. Jak už bylo výše uvedeno ostatní námitky žalobce byly řešeny vydáním stanovisek dotčených orgánů zabývajících se znečištěním životního prostředí, ohrožení kontaminace vodních zdrojů apod. tak jak je výše specifikováno a vzhledem k tomu, že na základě provedeného dokazování soud nezjistil rozpor v postupu správních orgánů I. i II. stupně s těmito stanovisky neshledal žalobu žalobce důvodnou. Proto ji zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Náhradu nákladů řízení soud účastníkům nepřiznal, neboť žalobce úspěšný nebyl a žalovaný je nepožadoval (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Náklady řízení osob zúčastněných na řízení posuzoval soud podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., kdy soud osobě zúčastněné na řízení přiznal náklady, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele-hodný může soud na návrh osobě zúčastněné na řízení přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení, které však v této posuzované věci nebyly shledány. Proto rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. července 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu